

Mötesanteckningar från dialogmöte den 12 oktober 2020

Skatteverket redogjorde inledningsvis för syftet med dialogmöten. Det framgår också av Skatteverkets webbplats på sidan [Dialogmöte med rådgivare](#).

Förslag på ämnen för dialog kan numera anmälas löpande. Ingång till att anmäla ämnen finns på samma sida som information om dialogmöte.

De ämnen som diskuterades under dagen har anmälts av rådgivare som också inledde respektive punkt. Andra anmälda ämnen har lett till åtgärd utan dialog på dialogmöte, t.ex. förtydligande i Rättslig vägledning.

1 Fråga om komplettering av lämnade deklara-tionsuppgifter och rättelse på eget initiativ

Frågor som diskuterades var

- Om innehållet i en skrivelse (ej begäran om omprövning) som lämnas in till Skatteverket efter beslut om slutlig skatt kan väcka Skatteverkets särskilda utredningsskyldighet?
- Om en utförlig komplettering (ej begäran om omprövning) efter beslut om slutlig skatt utgör en rättelse på eget initiativ enligt 49 kap. 10 § p 2 SFL?

Begreppet ”oriktig uppgift” utgör en gemensam nämnare vid uttag av skattetillägg, efterbeskattning och skattebrott.

Förväntningen är att en deklara-tion ska innehålla alla de uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna fatta riktiga beslut om slutlig skatt (31 kap. 3 § SFL). Finns det brister i uppgiftslämnandet kan bedömningen bli att oriktig uppgift har lämnats. Samtidigt gäller att oriktig uppgift inte ska anses vara lämnad om lämnade uppgifter är sådana att de ligger inom ramen för det som brukar kallas för Skatteverkets särskilda utredningsskyldighet. Inte heller är det fråga om en oriktig uppgift om det görs ett öppet yrkande i deklara-tionen dvs. om uppgiftslämnaren i deklara-tionen lämnar alla de uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna fatta ett korrekt beslut men gör en felaktig rättslig bedömning av skattefrågan.

Utgångspunkten för diskussionen var att oriktig uppgift lämnats i en deklara-tion och att den oriktiga uppgiften har föranlett ett felaktigt beskattningsbeslut. Uppgiftslämnaren inser senare att en oriktig uppgift kan ha lämnats och att det därför finns risk för att Skatteverket kan besluta om både efterbeskattning och skattetillägg. I denna situation skulle naturligtvis uppgiftslämnaren kunna välja att komma in och begära omprövning av tidigare

beskattningsbeslut. En sådan begäran om omprövning skulle normalt även utgöra en rättelse på eget initiativ varför något skattetillägg inte skulle tas ut enligt 49 kap. 10 § p. 2 SFL.

Men vad gäller om den enskilde inte begär omprövning av tidigare beskattningsbeslut utan istället kommer in med en skrivelse där hen endast kompletterar tidigare deklara-tionsuppgifter på sådant sätt att uppgifterna, om de hade lämnats i den ursprungliga deklara-tionen, skulle ha väckt Skatteverkets särskilda utredningsskyldighet. Frågeställningen som diskuterades var om det i efterhand och på detta sätt går att undanröja en tidigare lämnad oriktig uppgift som dessutom har resulterat i ett felaktigt skattebeslut? Kan det förväntas att Skatteverket vid denna tidpunkt åter ska få ett särskilt utredningsansvar?

Frågan om komplettering av redan lämnade deklara-tionsuppgifter hänger nära samman med reglerna om rättelse på eget initiativ i 49 kap. 10 § p 2 SFL. Bestämmelsen innebär att skattetillägg inte får tas ut om den uppgiftsskyldige på eget initiativ har rättat en oriktig uppgift.

Bestämmelsen som förutsätter att en oriktig uppgift har lämnats i t.ex. en inkomstdeklara-tion ger alltså uppgiftslämnaren en möjlighet att neutralisera effekten av den oriktiga uppgiften på så sätt att något skattetillägg inte får tas ut om en rättelse görs på eget initiativ.

Den fråga som framför allt diskuterades under mötet var hur en rättelse ska vara utformad och om det räcker med att den uppgiftsskyldige kommer in med en utförlig komplettering (utan att ny deklara-tion eller begäran om omprövning lämnas). Dvs. räcker det med att komplettera tidigare lämnade deklara-tionsuppgifter utan att ge uttryck för att det är fråga om en rättelse av en oriktig uppgift?

Diskussionen fördes bl.a. utifrån ett antal domar från Kammarrätten i Stockholm den 30 september 2013 med mål nr 2902-2904-10, 2905-2907-10 och 2908-2910-10. Vidare gjordes en hänvisning till prop. 2017/18:144 s. 10 (Skattetillägg på eget initiativ) där det bl.a. framgår att – ”En rättelse på eget initiativ innebär att den enskilde på eget initiativ begär ändring av tidigare lämnade uppgifter till Skatteverket.”

Skatteverket tar med sig de synpunkter som framkom under mötet och kommer att göra en bedömning av om det går att skriva ett förtydligande kring dessa frågor i t.ex. Rättslig vägledning.

2 Begreppet gränsöverskridande i den nya lagstiftningen om rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang

Frågan gällde hur begreppet gränsöverskridande i 5 § RAL ska tolkas och vem som kan anses vara deltagare enligt samma bestämmelse. Rådgivarna hade inför mötet illustrerat frågeställningen med följande typsituationer:

- Två svenska bolag ägda av ett utländskt moderföretag eller en utländsk privatperson genomför en transaktion.
- Två svenska företag genomför en transaktion avseende andelarna i ett utländskt bolag.
- Ett utländskt företag finansierar en transaktion mellan två svenska företag.
- Ett svenskt företag med ett fast driftställe i utlandet genomför en transaktion som inte involverar det fasta driftstället.
- Andelarna i ett svenskt företag överläts mellan två utländska koncernbolag.

Diskussion fördes om de olika typsituationerna. Skatteverket framhöll att eftersom begreppet arrangemang ska tolkas brett och det är många olika situationer som omfattas av uppgiftsskyldigheten är det svårt att ge någon tydlig definition av vem som är deltagare och vad begreppet gränsöverskridande innebär. Det är beroende av hur det enskilda arrangemanget ser ut. I tveksamma situationer måste man nog börja med att se om arrangemanget träffas av något kännetecken och (i förekommande fall) kravet på skatteförmån är uppfyllt. Därefter får man bedöma vilka som är deltagare i arrangemanget och om det kan anses vara gränsöverskridande.

Skatteverket tar med sig synpunkterna som framfördes i diskussionen och arbetar vidare med dessa frågeställningar samt andra frågor som berör detta område för att utveckla den rättsliga informationen.

3 Kännetecknet internprissättning i den nya lagstiftningen om rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang

I 23–25 §§ RAL finns tre kännetecken som rör internprissättning. Rådgivarna hade inför mötet lämnat följande frågor att diskutera.

1. Givet rubriken ”internprissättning” och avsikten att inhemska transaktioner inte ska omfattas är det vår utgångspunkt att kännetecknet endast ska träffa gränsöverskridande transaktioner, dvs. en överföring över en landgräns. Delar Skatteverket vår uppfattning?
2. I 24 § nämns inte att överföringen i sig måste vara gränsöverskridande utan endast att det ska röra sig om ett ”gränsöverskridande arrangemang”. Innebär detta att ett arrangemang kan träffas av kännetecknet även om själva överföringen inte sker mellan två länder? Hur ska ordet ”berör” i 5 § i så fall tolkas här?
3. Eftersom den sammansatta definitionen ”gränsöverskridande arrangemang” inte är med i 25 §, har begreppet gränsöverskridande i 25 § en annan definition än den har i 5 §?
4. Vår uppfattning är att 24 § avser överlåtelse/överföringar, dvs. att *upplåtelse* av immateriella tillgångar (exv. licenser) inte omfattas. Delar Skatteverket vår uppfattning?
5. Vår utgångspunkt är att definitionen ”svärvärderade immateriella tillgångar” har en direkt koppling till OECD guidelines och att omfånget är detsamma. Delar Skatteverket vår uppfattning?
6. Vilka IP-överlåtelse faller utanför kännetecknet i 24 §?

7. Om ett arrangemang består av en överföring av en verksamhet eller funktion som innefattar immateriella tillgångar, är följande utgångspunkt korrekt? Om det rör sig om en funktion, risk eller tillgång (t.ex. överföring av en hel verksamhet eller del av en verksamhet är 25 § tillämplig, inte 24 §. Om det endast är överföring av en immateriell tillgång kan bägge paragraferna vara tillämpliga.
8. Hur ska tremånadersperioden beräknas?
 - Räkenskapsår?
 - Hur ska prognosen göras?
9. Om en uppgiftsskyldig inte rapporterar inom 30 dagar pga. att den uppgiftsskyldige anser att arrangemanget inte träffas av kännetecknet (eftersom bedömningen är att överförande partens förväntade resultat under en treårsperiod efter överföringen inte kommer att vara mindre än 50 % av vad det förväntade resultatet hade varit om överföringen inte gjorts) men det senare visar sig att resultatet blev mindre än 50 %.
 - Kan då rapporteringsavgift påföras?
 - I vilken utsträckning kan eftersyn användas i samband med rapporteringsfrågor?
10. Användningen av safe-harbour-regler har till syfte att underlätta dokumentation eller prissättning av vanliga koncerninterna transaktioner. Ska begreppet tolkas lika brett som formuleringen antyder, eller finns det vissa typer av arrangemang som inte ska rapporteras?
11. Träffar kännetecknet även situationer där prissättningen enligt safe-harbour-regler ligger inom ramen för ett armlängdsmässigt pris? Vilken bevisning ska i sådana fall presenteras?

Tiden räckte inte för att diskutera samtliga frågor. Skatteverket tar med sig de synpunkter som framfördes i diskussionen och arbetar vidare med dessa frågeställningar samt andra frågor som berör detta område för att utveckla den rättsliga informationen.